

Cour de cassation 15 septembre 2017*Affaire: C.17.0057.F*

INTERMÉDIAIRES COMMERCIAUX

Agent commercial – Indemnité d'éviction – Retard de paiement dans les transactions commerciales

TUSSENPERSONEN (HANDEL)

Handelsagentuur – Uitwinningsvergoeding – Handelstransacties – Betalingsachterstand

La loi du 2 août 2002 concernant la lutte contre le retard de paiement dans les transactions commerciales, qui instaure entre autres un taux spécial d'intérêts de retard (actuellement 8%), s'applique à tous les paiements effectués en rémunération pour la fourniture de biens ou la prestation de services. Dans un arrêt du 15 septembre 2017 (C.17.0057.F), la Cour de cassation rappelle que la loi ne s'applique pas à l'indemnité d'éviction due à un agent commercial, dès lors qu'il s'agit d'une indemnité (de clientèle) et non d'une rémunération, et casse la décision qui avait accordé des intérêts au taux prévu par cette loi. La Cour de cassation avait déjà adopté cette position, par exemple dans un arrêt du 29 octobre 2009 (C.08.0448.N).

Hof van Cassatie 4 september 2017

BEWIJS VAN VERBINTENISSEN

Bekentenis – Advocaten – Conclusie

PREUVE DES OBLIGATIONS

Aveu – Avocats – Conclusion

Een gerechtelijke bekentenis is een verklaring die in rechte gedaan wordt door de partij of door haar bijzondere gevolmachtigde (art. 1356 BW). De advocaat verschijnt als gevolmachtigde van de partij zonder dat hij van enige volmacht moet doen blijken, behalve indien de wet een bijzondere lastgeving eist (art. 440, tweede lid Ger.W.). In een arrest van 4 september 2017, heeft het Hof van Cassatie geoordeeld dat een gerechtelijke bekentenis kon worden afgeleid uit de inhoud van een conclusie neergelegd door de advocaat van de betrokken partij. Bij gebrek aan betwisting door de partij aan wie de bekentenis wordt tegengeworpen, moet de rechter geen voorlegging eisen van een aan de advocaat verleende bijzondere lastgeving om rekening te houden met het bestaan van een dergelijke bekentenis.

2. BANKRECHT EN FINANCIËEL RECHT/DROIT BANCAIRE ET FINANCIER*Régine Feltkamp² & Gerrit Hendrikx³***Wetgeving/Législation**

Verordening (EU) nr. 2017/1129 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 betreffende het prospectus dat moet worden gepubliceerd wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel op een gereglementeerde markt worden toegelaten en tot intrekking van richtlijn nr. 2003/71/EG (Pb.L. 30 juni 2017), in werking getreden op 20 juli 2017

FINANCIËEL RECHT

Financiële markten – Prospectus

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Prospectus

Deze verordening (hierna “nieuwe prospectusverordening”) legt het nieuwe regelgevende kader vast betreffende de prospectusverplichting bij de aanbidding van effecten aan het publiek of de toelating van effecten op een gereglementeerde markt. Een prospectus is een juridisch document dat door ondernemingen wordt opgesteld voor potentiële beleggers en dat informatie over de uitgegeven effecten en over de ondernemingen zelf bevat, teneinde de potentiële beleggers in staat te stellen met kennis van zaken een beslissing te nemen betreffende de aangeboden effecten.

De nieuwe prospectusverordening vervangt richtlijn 2003/71/EG⁴ (hierna “prospectusrichtlijn”), in België omgezet door de wet van 16 juni 2006⁵ en zoals verder aangevuld door verordening (EG) nr. 809/2004⁶. De nieuwe prospectusverordening beoogt de toegang tot de financiële markten te vergemakkelijken door de regels inzake het prospectus te vereenvoudigen, de bijbehorende administratieve procedures te stroomlijnen en

². Docent VUB, advocaat te Brussel.

³. Advocaat te Brussel.

⁴. Richtlijn nr. 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende het prospectus dat gepubliceerd moet worden wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel worden toegelaten en tot wijziging van richtlijn nr. 2001/34/EG (Pb.L. 31 december 2003, afl. 345, 64).

⁵. Wet van 16 juni 2006 op de openbare aanbidding van belegging-instrumenten en de toelating van beleggingsinstrumenten tot de verhandeling op een gereglementeerde markt (BS 21 juni 2006, p. 31.352).

⁶. Verordening (EG) nr. 809/2004 van de Commissie van 29 april 2004 tot uitvoering van richtlijn nr. 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de in het prospectus te verstrekken informatie, de vormgeving van het prospectus, de opneming van informatie door middel van verwijzing, de publicatie van het prospectus en de verspreiding van reclame betreft (Pb.L. 30 april 2004, afl. 149, 1).

door het goedkoper en eenvoudiger te maken voor kleine ondernemingen om toegang te krijgen tot de kapitaalmarkten. Ook wil de verordening het prospectus leesbaarder maken voor gewone beleggers. Er is geopteerd voor een verordening vanuit de overweging dat zelfs kleine verschillen in de manier waarop de verschillende aspecten eigen aan prospectussen nationaal worden behandeld, tot aanzienlijke belemmeringen leiden die grensoverschrijdende aanbiedingen van effecten, meerdere noteringen op gereglementeerde markten en uniale regels ter bescherming van de consument in de weg staan.

Net zoals voorheen, stelt de nieuwe prospectusverordening voorschriften vast betreffende de opstelling, de goedkeuring en de verspreiding van het prospectus dat moet worden gepubliceerd wanneer effecten 1) aangeboden worden aan het publiek of 2) toegelaten worden tot de handel op een in een lidstaat gelegen of functionerende gereglementeerde markt.

In hoofdlijnen brengt de nieuwe prospectusverordening de volgende nieuwigheden:

- vanaf 21 juli 2018 zal de prospectusverplichting bestaan voor een *aanbieding van effecten* aan het publiek met een totale tegenwaarde in de Europese Unie van minstens 1.000.000 EUR (in de prospectusrichtlijn ligt de grens momenteel op 5.000.000 EUR) met dien verstande dat de lidstaten deze drempel mogen optrekken tot 8.000.000 EUR; de lidstaten blijven bevoegd om onder deze drempel andere openbaarmakingsvoorschriften vast te stellen, voor zover het geen prospectusverplichting betreft en deze voorschriften niet leiden tot onevenredige of onnodige lasten;
- sinds 20 juli 2017 geldt de prospectusverplichting niet langer voor de *toelating tot de handel* op een gereglementeerde markt van effecten die fungibel zijn met effecten die reeds tot de handel op dezelfde gereglementeerde markt zijn toegelaten, mits over een periode van 12 maanden deze effecten minder dan 20% vertegenwoordigen van het aantal effecten dat reeds tot de handel op dezelfde gereglementeerde markt is toegelaten (voordien enkel mogelijk indien die effecten minder dan 10% vertegenwoordigen van het aantal effecten die reeds waren toegelaten);
- sinds 20 juli 2017 geldt bij de *toelating tot de handel* op een gereglementeerde markt van aandelen die voortkomen uit conversie of omruiling van andere effecten of de uitoefening van een recht behorend bij andere effecten – waarvan de aandelen van dezelfde klasse zijn als de aandelen die reeds zijn toegelaten tot de handel op dezelfde gereglementeerde markt – geen prospectusverplichting mits zij over een periode van 12 maanden minder dan 20% vertegenwoordigen van het aantal

effecten die reeds zijn toegelaten tot die gereglementeerde markt (voorheen was er geen maximum voor deze vrijstelling);

- de uitgevende instellingen, de aanbieder of de aanvrager van een toelating tot de handel op een gereglementeerde markt heeft vanaf 20 juli 2017 de verplichting om in het prospectus de risicofactoren te belichten inzake de risico's die specifiek zijn voor de uitgevende instelling en/of voor de effecten en die van materieel belang zijn om een geïnformeerde beleggingsbeslissing te nemen;
- teneinde de prospectussen korter en duidelijker te maken geeft de nieuwe prospectusverordening nauwkeurig aan welke informatie moet worden verstrekt. Zo zal de samenvatting nog maar 7 A4-pagina's mogen tellen;
- voor bepaalde kleine ondernemingen of voor kleine uitgaven is een nieuw type van prospectus opgenomen, het EU-groeipropectus, d.i. een beperkter prospectus – bestaande uit een specifieke samenvatting, een specifiek registratiedocument en een specifieke verrichtingsnota – dat in eenvoudige taal is geschreven en door de uitgevende instelling gemakkelijk kan worden aangevuld. De gestandaardiseerde vorm moet uiterlijk tegen 21 januari 2019 door de Europese Commissie nader worden bepaald in een gedelegeerde handeling;
- uitgevende instellingen die veelvuldig effecten uitgeven en die voor het prospectus werken met het universeel registratiedocument en de verrichtingsnota (die dan te actualiseren is in functie van de verrichting) kunnen onder bepaalde voorwaarden het statuut van frequent uitgevende instelling verkrijgen en zo het voordeel van een snellere goedkeuringsprocedure genieten;
- bij een secundaire uitgifte van effecten zal een vereenvoudigd prospectus – bestaande uit een samenvatting, een specifiek registratiedocument en een specifieke verrichtingsnota – kunnen worden gehanteerd; het model hiervan is uiterlijk tegen 21 januari 2019 door de Europese Commissie vast te leggen; en
- de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA) zal alle prospectussen die het ontvangt publiceren door middel van een gratis doorzoekbare online databank. Papieren prospectussen zijn niet meer vereist, tenzij de belegger hierom vraagt.

De nieuwe prospectusverordening is in werking getreden op 20 juli 2017. Behoudens een aantal bepalingen die reeds op 21 juli 2017 in werking traden, respectievelijk op 21 juli 2018 in werking zullen treden, zal de nieuwe prospectusverordening pas van toepassing zijn met ingang van 21 juli 2019 omdat nog een reeks regels

moet worden uitgewerkt via gedelegeerde handelingen. Op die datum wordt ook de prospectusrichtlijn ingetrokken.

Wet van 31 juli 2017 tot wijziging van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, met het oog op de tenuitvoerlegging van verordening (EU) nr. 596/2014 betreffende marktmisbruik en de omzetting van richtlijn nr. 2014/57/EU betreffende strafrechtelijke sancties voor marktmisbruik en uitvoeringsrichtlijn (EU) nr. 2015/2392 met betrekking tot de melding van inbreuken, en houdende diverse bepalingen (BS 11 augustus 2017), in werking getreden op 10 augustus 2017

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Marktmisbruik

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Abus de marché

Met deze wet actualiseert de Belgische wetgever het Belgisch wetgevend kader inzake marktmisbruik, teneinde het in overeenstemming te brengen met recente Europese regelgeving, inzonderheid verordening (EU) nr. 596/2014⁷ (verordening marktmisbruik), uitvoeringsrichtlijn (EU) nr. 2015/2392⁸ en richtlijn nr. 2014/57/EU⁹ (richtlijn marktmisbruik). Hiertoe brengt de wet in hoofdzaak wijzigingen aan in de wet van 2 augustus 2002¹⁰.

In de eerste plaats zet deze wet een aantal bepalingen van de verordening marktmisbruik, die een tenuitvoerlegging in Belgisch recht vergen, verder om. Het betreft o.a. de bepalingen inzake de aanduiding van de bevoegde autoriteit, de toezichtsbevoegdheden van deze bevoegde autoriteit en de administratieve maatregelen (inzonderheid sancties) die zij kan treffen bij inbreuken op de verordening marktmisbruik. Hoewel de wet van 27 juni

2016¹¹ reeds gedeeltelijk in deze tenuitvoerlegging voorzag, moesten nog een aantal onderzoeksbevoegdheden en -maatregelen van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) worden ingevoerd respectievelijk verfijnd. De wet komt hieraan tegemoet door de regelgeving inzake de volgende onderzoeksbevoegdheden en -maatregelen van de FSMA in het kader van inbreuken op de verordening marktmisbruik te wijzigen:

- het beroepsverbod;
- het opvragen van elektronische communicatiegegevens;
- de inbeslagneming; en
- de huiszoeking.

Daarnaast voert de wet, in uitvoering van artikel 32 van de verordening marktmisbruik en ter omzetting van de specifieke regels vervat in de uitvoeringsrichtlijn (EU) nr. 2015/2392, een klokkenluidersregeling in het Belgisch recht in.

Verder wijzigt de wet ook de strafrechtelijke bepalingen inzake marktmisbruik (i.e. de art. 39, 40 en 43 van de wet van 2 augustus 2002) teneinde de – overeenkomstig de richtlijn marktmisbruik verplicht in te richten – strafrechtelijke sancties voor (minstens) de meest ernstige en opzettelijk gepleegde vormen van marktmisbruik beter in overeenstemming te brengen met de in de richtlijn marktmisbruiken vastgestelde minimumvoorschriften voor strafrechtelijke sancties voor handel met voorwetenschap, wederrechtelijke openbaarmaking van voorwetenschap en marktmanipulatie.

Koninklijk besluit van 10 juli 2017 tot goedkeuring van het reglement van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten over de statistische informatie die bepaalde openbare instellingen voor collectieve belegging met een veranderlijk aantal rechten van deelneming dienen over te leggen (BS 19 juli 2017), in werking getreden op 1 oktober 2017

FINANCIEEL RECHT

Financiële instellingen en tussenpersonen – Collectief beheer beleggingsportefeuilles – Toezicht

7. Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende marktmisbruik (verordening marktmisbruik) en houdende intrekking van richtlijn nr. 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijnen nrs. 2003/124, 2003/125/EG en 2004/72/EG van de Commissie (*Pb.L.* 12 juni 2014, afl. 173, 1).

8. Uitvoeringsrichtlijn (EU) nr. 2015/2392 van de Commissie van 17 december 2015 bij verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de melding van daadwerkelijke of potentiële inbreuken op deze verordening aan de bevoegde autoriteiten (*Pb.L.* 18 december 2015, afl. 332, 126).

9. Richtlijn nr. 2014/57/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende strafrechtelijke sancties voor marktmisbruik (*Pb.L.* 12 juni 2014, afl. 173, 179).

10. Wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten (*BS* 4 september 2002, p. 39.121).

11. Wet van 27 juni 2016 tot wijziging, met het oog op de omzetting van richtlijn nr. 2013/50/EU en de tenuitvoerlegging van verordening nr. 596/2014, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, van de wet van 16 juni 2006 op de openbare aanbidding van beleggingsinstrumenten en de toelating van beleggingsinstrumenten tot de verhandeling op een gereguleerde markt en van de wet van 2 mei 2007 op de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen in emittenten waarvan aandelen zijn toegelaten tot de verhandeling op een gereguleerde markt en houdende diverse bepalingen, en houdende diverse bepalingen (*BS* 1 juli 2016, p. 40.063).